

موضوع سردر:

از این نام چنین برمی آید که انگار مقرر گردیده دری وجود داشته باشد که بر آن سری واقع شده. به عبارت دیگر انگار لزوماً قرار بر این است که صفحه ای خیالی در دو بعد، عمود بر صفحه زمین، در ابعادی مشخص، در جهان واقعی وجود داشته باشد بنام "در" که گذر از آن شرایط را بکلی تغییر دهد یا بمثال اکثر موارد با بسته بودن آن امکان ورود به دیگر سو بطور کلی مختل گردد یا در بهترین شکل این ورود منوط باشد به اراده شخصی بی مسئولیت و کم دانش و اکثراً سخیف موسوم به "دربان" که اراده او بر سرنوشت ما حاکم خواهد شد. ظاهراً مقرر است "سری" بر این در باشد تا بر این بی عدالتی سرپوش نهاده و این موضوع را از درگاه حق مخفی نماید.

از سطور بالا پر واضح است که فیما بین نگارنده و "دربان": "در" و "سری" مربوطه و هر "سری" که بجز اعمال محدودیت بدون مسئولیت و وظیفه دیگری بر دوش نداشته باشد، هیچ علاقه‌ای وجود ندارد.

بر این اساس تیم طراحی بر آن شد تا موضوع طراحی را از "سردر" به "محدوده ورودی" تعبیر کند تا با طیب خاطر در طراحی فضایی مناسب در محدوده ورودی یا جلوخان باغ مظفری اهتمام ورزد.

این دیدگاه تا بدانجا پیش رفت که علاوه بر حذف "سری" از فراز "در"، یا حذف عنصر افقی که در ارتفاع معمولاً بر فراز صفحه فرضی ورودی قرار میگیرد، محدوده ورودی نیز بجای دیواری ستبر عمود بر جهت حرکت متقاضیان ورود، که دری بر آن تعبیه شده باشد، بصورت جداره‌هایی در جهت حرکت افراد به داخل تعریف شد. این رویکرد موجب میشود تا ورودی به عوض اینکه سدی مقابل افراد باشد، مراجعین را به باغ مظفری راهنمایی و بدرقه نماید.

اولویت پیاده:

با توجه به خصوصیات جغرافیایی و فیزیکی محدوده ورودی غربی مجموعه، شیب بسیار زیاد خیابان هاشمی از پایین به بالا و شکل حرکت ترافیک و همچنین محدودیت فیزیکی سطح خیابان جلوی ورودی که از شمال به صخره‌ها و از جنوب به پرتگاه محدود شده، هرگونه تلاش در جهت حل مسأله ورود و پارک خودروها عمده به مجموعه راه بجایی نخواهد برد. بنا بر این بدون شک شایسته است در طرح جامع بیمارستان، ورودی شرقی بعنوان دسترسی اصلی برای خودروها در نظر گرفته شود و ترافیک خودرویی ورودی غربی فقط به دسترسی اضطراری و موارد خاص محدود شده و این ورودی با اولویت پیاده طراحی شود.

در محدوده غربی نیز جایی که اکنون بصورت مکان پارک خودرو استفاده میشود مسیری فقط برای پیاده و سوار شدن مراجعین به خودرو "Drop off" در نظر گرفته شده.

فضای سبز، هویت شمیرانات:

صرف نظر از این کلیت که امروزه سبزی‌نگی در معماری اهمیت زیادی پیدا کرده، موضوع فضای سبز در این پروژه جایگاه ویژه‌ای دارد. در بازدید اولیه از سایت پروژه متوجه شدیم نه تنها در داخل محدوده قدیمی باغ مظفری هنوز درختان زیبا و تنومندی از گزند زمانه و تعرض اطباء در امان مانده، بلکه حتی برفراز صخره‌های شمال ورودی هم مجموعه‌ای از درختچه‌ها و بوته‌ها دیده میشود. در ادامه طراحان این مجموعه استفاده از فضای سبز موجود تا حد امکان از لحاظ بصری و گسترش آن در طراحی معماری را در دستور کار قرار دادند. از سوی دیگر، در خاطرات ساکنین قدیم منطقه شمیرانات منجمله نگارنده این سطور، تصاویری از دیوارهای اجری کوچه باغهای شمیران که از لابلای برگهای درختان تنومند چنار و گردو دیده میشد نقش بسته، که هویت این منطقه است. تلاش ما بر این قرار گرفت تا هویت کمرنگ شده و این خاطرات تصویری قدیم منطقه را در طراحی این پروژه باز خوانیم.

پرهیز از ساخت و ساز حداکثری و توجه به تناسبات انسانی:

امروز، از باغ مظفری شاید فقط نامی باقی مانده. این ضایعه از اینجا عارض شده که این حجم عظیم از ساخت و ساز بی رویه و بدون برنامه ریزی صحیح در این محدوده صورت گرفته، شایسته است از امروز در مورد هر سانتیمتر مربع ساخت و ساز جدید سختگیر باشیم. این دیدگاه دستمایه‌ای شد تا ما در طراحی این پروژه با توجه به تناسبات انسانی، با برخوردی حداقلی، تلاش در طراحی جزییات محوطه و کف سازی‌ها و توجه به نورپردازی، رویکردی ساده و بی‌پیرایه و تا حد امکان کمترین میزان ساخت و ساز را به کار ببندیم.